

עת"א 33038/12/20 - חוסאם אגבארייה, נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

29 דצמבר 2020

עת"א 33038-12-20 אגבארייה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כב' הנשיא רון שפירא
העותר

חוסאם אגבארייה, (אסיר)
ע"י ב"כ עוה"ד צבי אבנון, מנשה סלטון ומוחמד אבו אחמד

נגד
המשיבים

1. שרות בתי הסוהר
2. מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד גב' מור קרמוסטא

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים:

בפני עתירת אסיר שהגיש העותר במסגרתה הוא מלין נגד ההחלטה להחזיקו בהפרדה ולמנוע ממנו שיחות טלפון, למעט לעורכי דינו.

העותר עצור בגין כתב אישום המייחס לו עבירות של גרימת חבלה חמורה, איומים ותקיפה, זאת החל מיום 23.10.2020.

לטענת העותר, החלטת המשיב לכלוא את העותר בתנאי הפרדה לוקה בחוסר סבירות קיצוני, אינה שקולה ואינה מידתית באופן שיש בו כדי להביא להתערבות ביהמ"ש. נטען כי לא נתקיימה עילה כלשהי על פי פקודת הנציבות לכלוא את העותר בתנאי הפרדה. העותר טוען כי לא ידועה הסיבה לכליאתו באגף ההפרדה לאחר שבמשך כל תקופת מעצרו, גם לאחר הגשת כתב האישום נגדו, היה העותר משולב באגפים רגילים וכן לא ברורה ההחלטה הגורפת לפיה חל איסור על העותר ליצור קשר טלפוני עם כל אדם פרט לעורכי דינו. נטען כי לא נעשה כל מאמץ או ניסיון להשיג את מטרת ההפרדה בדרך אחרת שהינה מידתית ופוגענית פחות. העותר טוען כי מדובר בצעד דרסטי בתקופה שבה ממילא לא ניתן להיפגש עם משפחתו וילדיו עקב הקורונה. נטען כי אף אחת מנשותיו של העותר לא התלוננה והן רוצות להיות עמו בקשר וכך גם הילדים.

המשיב טוען כי דין העתירה להידחות. נטען כי העותר מוחזק בתנאי הפרדה יחיד החל מיום 10.12.2020 וכי מעמדת מ"י וגורמי המודיעין בשב"ס עולה כי בעניינו הצטבר חמ"ן שלילי רב, אשר מצביע על חשש ממשי לשלום הציבור

עמוד 1

ולשיבוש הליכי משפט והמשך פעילות פלילית, שבגינו הומלץ על החזקתו בהפרדה. נטען כי בשל מהות המידע, מהימנותו וחומרתו, הוחלט להחזיק את העותר בהפרדה וזאת מכוח עילת ההפרדה המפורטת בסעיף 19ב' לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב - 1971. כן נטען כי כל החלטה מנהלית המתקבלת בנדון דידן הינה קצובה בזמן ונתונה לפיקוח של הגורם המוסמך אצל המשיב, אשר בוחן תדיר קיומן של חלופות אחרות, בייחוד ככל שתקופת ההפרדה הולכת ומתארכת. נטען כי בשלב זה לא ניתן להשיג את תכלית ההפרדה בדרך שפגיעתה פחותה.

באשר למניעת הטלפונים טוען המשיב כי נושא זה מוסדר בפקודת נציבות 04.36.00 המעגנת את סמכות גורמי המשיב למניעת קשר טלפוני של אסיר בהתקיים מידע מודיעיני המצדיק זאת. נטען כי בעניינו של העותר החליט סגן מפקד מחוז צפון ביום 10.12.20 על מניעת הקשר הטלפוני מהעותר לתקופה בת חודש, עד ליום 09.01.21, וזאת בהתאם לעמדת משטרת ישראל וגורמי המודיעין. נטען כי מעמדת משטרת ישראל וגורמי המודיעין בשב"ס עולה כי כנגד העותר חמ"ן שלילי רב ועדכני שמצביע על חשש ממשי לשלום הציבור והמשך פעילות פלילית, שבגינו נדרשת מניעת הקשר הטלפוני פרט לקשר עם עורכי דינו. נטען כי ההחלטה הן לעניין החזקת העותר בהפרדה והן לעניין מניעת הקשר הטלפוני הינה בהתאם לעילות המנויות בדין ומתחייבת לאור הנסיבות, הינה בגדר סמכותם של גורמי המשיב וכפופה לשיקול דעתם המקצועי. נטען כי מדובר בהחלטה סבירה שלא נפל בה פגם המצדיק התערבות.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ועיינתי במסמכים שהוגשו לעיוני הגעתי למסקנה כי אין מקום להתערב בהחלטת המשיב לעניין השמתו של העותר בהפרדה והמגבלות שהוטלו על שיחות הטלפון של העותר, שכן לא נפל בה פגם המצדיק את התערבות בית המשפט בהתאם לכללי הביקורת השיפוטית על החלטות הגורם המנהלי.

על פי המידע שהוצג על ידי המשיב ומהחומר הסודי שהוגש לביהמ"ש עולה כי כנגד העותר חמ"ן שלילי רב, אשר מצביע על חשש ממשי לשלום הציבור ולשיבוש הליכי משפט והמשך פעילות פלילית, שבגינו הומלץ על החזקתו בהפרדה ועל הגבלת שיחות הטלפון. מטעמים מובנים אל ניתן לפרט במסגרת מתן החלטה בעתירה אל טיבו של המידע בעניינו. אומר רק כי המידע מצביע בבירור על פעילות עבריינית עניפה כאשר כל שימוש באמצעי תקשורת, ישירים או עקיפים, משמש להמשך פעילות עבריינית. נפנה לענין זה, בין היתר, למסמכים המסתיימים בספרות 044; 224; 359; 117; 834; 533 ועוד מסמכים רבים. כל אלו מצביעים על טיב הפעילות הפלילית העניפה של העותר ודרכי פעולתו באופן המבהיר גם את חשיבות ניתוקו מאמצעי תקשורת, ישירים או עקיפים, עם גורמים אלו ואחרים. הראיות המנהליות הרבות בענינו של העותר מצביעות על המסוכנות לשלום הציבור. הראיות מלמדות כי החלטת המשיב הינה החלטה סבירה אשר ניתנה בהתאם לדין ובהתאם לשיקול הדעת המקצועי המסור למשיב בעניינים אלו.

עיון במכלול הראיות המנהליות שהוצגו לעיוני מלמד כי גם הקשר עם נשותיו של האסיר משמש לצורך

קידום פעילות עבריינית. מעבר לאמור יוער, מבלי להרחיב, כי האידיליה המשפחתית שנטענה ושהיה ניסיון להציגה במהלך הדיון בבית המשפט, אינה משתקפת ממכלול הראיות המנהליות שבפני בית המשפט. ניתן ללמוד ממכלול הראיות כי המשפחה, על כל רכיביה, מהווה יעד עברייני וגם כלי למימוש יעדים עברייניים, ולא ניתן לפרט מעבר לאמור.

בסיכומי של דבר - ממכלול הראיות שהוצגו בפני בית המשפט עולה כי לא נפל פגם בהתנהלות המשיב או כי יש מקום להתערב בהחלטתו בעניינו של העותר. ההחלטה התקבלה על בסיס תשתית ראיות רחבה ממנה עולה הצורך לבודד את העותר ולמנוע את אפיקי התקשורת השונים המנוצלים על ידו לשם ביצוע פעילות עבריינית עניפה. ההחלטה ניתנה במסגרת תפקידו של המשיב ואחריותו לשמירה על האינטרס הציבורי והסדר, במטרה לאזן בין הצרכים ההומאניים של העותר ובין שלום הציבור. המשיב שקל את השיקולים הנדרשים לעניין. מדובר בהחלטה מתחייבת בנסיבות העניין.

אשר על כן, לאור המפורט לעיל, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטת המשיב. העתירה נדחית.

החומר הרב שהועמד לעיוני יוחזר לב"כ שב"ס ויועמד לעיון בית משפט מוסמך, ככל שהדבר ידרש.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים ולעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, י"ד טבת תשפ"א, 29 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.

רון שפירא, נשיא